

Ціпотан Ю.П.

Національна академія внутрішніх справ

ДЕЯКІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТАКТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОВЕДЕННЯ ОКРЕМИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ТА НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ВЧИНЕНИХ СУДДЯМИ

У статті розглядаються процесуальні та тактичні особливості організації і тактики проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями. Аргументовано, що суспільна небезпека таких кримінальних корупційних правопорушень є значною, адже в наслідок їх вчинення підривається авторитет судової гілки влади в цілому. Визначено, що основними засобами збирання доказів у досліджуваних провадженнях є проведення слідчих (розшукових) дій, за допомогою яких отримується найбільше доказової інформації, яка покладається в основу повідомлення про підозру. Зазначено, що проведення слідчих (розшукових) дій великою мірою залежить від ситуації, яка складається під час розслідування правопорушення. Виокремлено етапи процесу розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями. Визначено, що слідчі (розшукові) дії є найбільш ефективними та результативними на початковому етапі розслідування цієї категорії злочинів. Також встановлено, коло негласних слідчих (розшукових) дій, які проводяться, якщо виникає необхідність збирати докази про вчинене корупційне діяння, які неможливо отримати іншим шляхом. Звернена увага, на комплексний характер слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями. Розглянуто специфіку проведення огляду, обшуку, допиту, освідчування під час розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями. Наведено типові об'єкти огляду, обшуку. Визначено типовий комплекс судових експертиз, які призначаються при розслідуванні корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями та підкреслено завдання судових експертиз у кримінальному провадженні за цим видом злочину. Окреслено види типових негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями та зазначено особливості їх проведення.

Ключові слова: неправомірна вигода, слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії, розслідування корупційних злочинів, суддя.

Постановка проблеми. Корупція становить загрозу не лише розвитку держави та стабільності й безпеці суспільства, а й сприяє знищенню її демократичних інститутів та цінностей. Поширення корупції має вкрай негативний вплив на формування і діяльність органів державної влади, підриває довіру громадян до них, зводить нанівець принцип верховенства права та руйнує засади моралі та почуття справедливості в суспільстві. Поширення корупції в Україні, крім того, становить загрозу її демократичному розвитку, підриває авторитет України на міжнародній арені, створюючи тим самим безпосередню загрозу національній безпеці. Суспільна небезпека кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями є значною, адже врешті решт підривається авторитет судової гілки влади. Довіра громадян до

судової влади – основа стабільної державності, а впевненість у безсторонності судді, який розглядає справу, є необхідною умовою дотримання принципу верховенства права. Саме тому розслідування корупційних злочинів, скоєних суддями, має вирішальне значення для посилення верховенства права та відновлення довіри суспільства до судової системи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання проведення слідчих (розшукових) дій розглядали вітчизняні науковці: Т. О. Борець, І. І. Войтович, А. П. Гагаловська, С. Ю. Карпушин, К. О. Чаплинський, Ю. М. Черноус та ін. Розслідування кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності, розслідування кримінальних проваджень за фактами прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди

службовою особою досліджували: Л. І. Аркуша, Ю. О. Андрейко, А. Б. Балонь, Д. А. Бондаренко, Г. О. Гончарук, Н.В. Кимлик, О. О. Пунда, С. В. Олійник, Я. Є. Мишков, О. І. Ромців, О. В. Пчеліна, Р. Л. Степанюк, О. М. Таркан, А. В. Шевчишен, Д.О. Шумейко, М. Є. Шумило, С. С. Чернявський та інші науковці. Наукові дослідження також проводились щодо протидії деяким різновидам кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, зокрема, стосовно посягань, учинених суддями (В.М. Трепак, М.В. Борусовський, Е.О. Ушкаленко).

Постановка завдання. Попри значні досягнення вчених у розробленні зазначеної проблематики, чимало питань, пов'язаних із організацією і тактикою проведення окремих слідчих (розшукових) дій залишилися не вирішеними. Мета статті – проаналізувати особливості проведення деяких гласних і негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями.

Виклад основного матеріалу. Для забезпечення незалежності суддів, їх недоторканності державою встановлений особливий порядок притягнення їх до кримінальної відповідальності. Цей порядок регламентовано Главою 37 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) «Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб». Особливий порядок здійснення кримінального провадження стосовно суддів стосується наступного: повідомлення про підозру; затримання; обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту; обшуку; огляду особистих речей і багажу, транспорту, жилого чи службового приміщення; проведення негласних (розшукових) слідчих дій. Офіційний статус, пов'язаний із призначенням чи обранням цих осіб на посаду, створює для них особливий правовий режим. Загалом вони повністю набувають правового статусу з моменту отримання повноважень. Разом з тим, КПК не передбачає особливого порядку початку проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених суддями. Тобто, внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) про кримінальні правопорушення, вчиненні суддями, здійснюється на загальних підставах, відповідно до вимог ст. 214 КПК України [1].

Процес розслідування, передусім, передбачає декілька етапів: початковий, наступний і завершальний. Кожний з них має свою мету та певну специфіку. Перший етап – початковий. Мета

даного етапу: детальніше зорієнтуватися в обставинах злочину, накопичення інформації, вивчення фактичних даних, які в подальшому мають бути визнані достатніми для прийняття рішення. Мета другого етапу (наступний) – створює необхідну фактичну основу для пред'явлення обвинувачення (повідомлення про підозру) і допиту обвинуваченого (підозрюваного). Третій – завершальний етап: можливість повідомити про підозру пред'явити обвинувачення, допит обвинуваченого (підозрюваного) та здійснення інших дій, що необхідні для завершення розслідування.

Корупційні кримінальні правопорушення вчинюються в умовах певної обстановки. Відповідно до неї та механізму вчинення утворюється певна кількість матеріальної й ідеальної доказової інформації. У процесі досудового розслідування кримінального провадження основними засобами збирання доказів є проведення слідчих (розшукових) дій (далі – С(Р)Д), за допомогою яких отримується найбільше доказової інформації, яка покладається в основу обвинувачення. Слідчі (розшукові) дії є діями, спрямованими на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні [1].

На початковому етапі розслідування кримінальних корупційних правопорушень, вчинених суддями проводиться значна частина роботи зі збирання, оцінювання та використання доказів для вирішення всіх завдань розслідування й установлення обставин учинення злочину. На цьому етапі найчастіше слідчі (розшукові) дії проводяться у межах тактичних операцій у поєднанні з негласними слідчими (розшуковими) діями (далі – НС(Р)Д). Загалом зазначені дії спрямовані на викриття підозрюваної особи (судді) та збирання доказів.

Вивчення слідчої і судової практики та проведене нами опитування дає підстави стверджувати, що під час розслідування цієї категорії злочинів найбільш ефективними та результативними варто вважати такі слідчі (розшукові) дії: 1) огляд: огляд приміщення, огляд документів, з якими працював суддя, якого підозрюють у вчиненні кримінального правопорушення (100%); 2) обшук житла чи іншого володіння особи (наприклад, службового кабінету) з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення службового зловживання, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуто в результаті його вчинення (97%); 3) допит (заявника, свідків, підозрюваного) (100%); 4) призначення судових експертиз (85%).

Проведення слідчих (розшукових) дій великою мірою залежить від слідчої ситуації, яка складається на момент початку розслідування злочину, а саме: сприятлива ситуація (наявність усіх відомостей про особу, яка вимагає неправомірну вигоду, наявність у неї владних повноважень і правового статусу, наявність або відсутність співучасників злочину, наявність попередньої розмови про об'єкт і предмет неправомірної вигоди, зв'язок між заявником й підозрюваним у вчиненні злочину тощо); несприятлива ситуація (наявність лише окремих ознак, які дають можливість дійти висновку, що вчиняється злочин (відомо особу, яка вимагає неправомірну вигоду, проте не встановлено, чи владна вона приймати рішення на користь заявника; розмова з особою, яка приймає рішення здійснюється через посередника; місце зустрічі про передачу неправомірної вигоди буде повідомлено додатково тощо).

Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до ЄРДР. Відповідно до положень діючого КПК України, слідчий, прокурор до початку досудового розслідування у невідкладних випадках мають право проводити лише одну слідчу дію – огляд місця події (ч. 3 ст. 214 КПК України).

Відповідно до ст. 237 КПК України з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять огляд місця вчинення злочину, приміщень, речей і документів, що мають відношення до корупційних дій. Огляд місця події здійснюється з метою вивчення обстановки й умов, за яких проходили зустрічі учасників події, та виявлення слідів вчинення кримінального правопорушення. Інколи важливо встановити сам факт одержання неправомірної вигоди на тому або іншому місці, що може бути підтверджене виявленими слідами взуття, рук, залишеними речами і предметами. У ході огляду місця події слідчий, прокурор мають звертати увагу на деталі обстановки, де можуть бути виявлені сліди вчиненого кримінального правопорушення (предмет злочину, документи, що підтверджують виконання яких-небудь дій тощо).

Для отримання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор до участі в огляді може запросити спеціалістів, тобто осіб, які володіють спеціальними знаннями та навичками застосування технічних або інших засобів і можуть надавати консультації під час досудового розслідування. Вилучення предмета злочину за їх участю забезпечить збереження слі-

дів пальців рук, потожирових нашарувань, спеціальної хімічної речовини, тощо. Руки та одяг судді обстежуються на предмет наявності хімічної речовини, з них робляться змиви, які упаковуються та опечатуються. Разом з тим, Законом України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що такі дії можливо проводити виключно за рішенням суду. Необхідно пам'ятати, що опечатується також і зразок чистої вати, за допомогою якої робились змиви, а також зразок препарату, яким помічався предмет злочину. Це необхідно при проведенні в подальшому судово-хімічної експертизи.

При проведенні огляду дозволяється вилучення лише речей і документів, які мають значення для кримінального провадження, та речей, вилучених з обігу. Усі вилучені речі і документи підлягають негайному огляду і опечатуванню із завірненням підписами осіб, які брали участь у проведенні огляду. Якщо огляд речей і документів на місці здійснити неможливо або їх огляд пов'язаний з ускладненнями, вони тимчасово опечатуються і зберігаються у такому вигляді доти, доки не буде здійснено остаточний огляд і опечатування.

Під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями, останні зазвичай вживають заходів для приховування предмета неправомірної вигоди, важливих документів та інших речових доказів, пов'язаних із кримінальним правопорушенням. Для вирішення цих завдань (пошук потенційних речових доказів) доцільним є проведення обшуку, який належить до числа першочергових слідчих (розшукових) дій. Відповідно до ст. 234 КПК України обшук проводять із метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, здобутого внаслідок його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб. У КПК України обшук поділяється на: обшук житла (під житлом особи розуміється будь-яке приміщення, яке перебуває у постійному чи тимчасовому володінні особи, незалежно від його призначення і правового статусу, та пристосоване для постійного або тимчасового проживання в ньому фізичних осіб, а також всі складові частини такого приміщення); обшук іншого володіння осіб); обшук особи» [1]. Обшук проводять на підставі ухвали слідчого судді. Для цього слідчий за погодженням із прокурором або прокурор звертаються до слідчого судді з відповідним клопотанням. До клопотання додають оригінали або копії докумен-

тів та інших матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтовують клопотання, а також витяг із ЄРДР щодо кримінального провадження, у межах якого подано клопотання.

Під час обшуку обов'язково вилучають гроші, передані як предмет неправомірної вигоди, зразки хімічних препаратів, ватні тампони зі змивами з поверхні долонь рук підозрюваного та поверхні його робочого стола, рукавички, за допомогою яких оглянуто гроші, мобільні термінали підозрюваних і свідків, сім-картки, карти пам'яті, носії з відеозаписами.

Тактика допиту під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями ґрунтується на типових програмах допиту заявника (потерпілого), свідка (понятого, експерта), підозрюваного (обвинуваченого), посередника в переданні предмета неправомірної вигоди. Під час допиту з'ясовують: обставини, що пов'язані з подією злочину; відомості, що характеризують особу учасників кримінального провадження; інформацію про відносини між службовою особою – корупціонером та іншими особами, наявність співучасників злочину; характеристика наслідків злочину, вид і розмір шкоди, завданої ним та ін.

Цілком аргументованою, є теза, висловлена Волобуєвим А.Ф. та Мирошніченком Ю.М., які констатують, що «допит є найбільш поширеним у кримінальному провадженні процесуальним способом отримання відомостей, на основі яких встановлюється й доказується наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають юридичне значення. Його особливістю є те, що він спрямований на виявлення й фіксацію слідів кримінального правопорушення у вигляді ідеальних суб'єктивних образів, що утворилися в пам'яті учасників та очевидців кримінального правопорушення» [2, с. 51].

Розглядаючи питання щодо слідчих (розшукових) дій, варто погодитись з позицією, яка висловлена С.С. Чернявським, що під час документування злочинної діяльності з використанням заздалегідь ідентифікованих (помічених) засобів одним із головних доказів вини підозрюваних є наявність зафіксованих у матеріалах кримінального провадження даних про те, що на руках або одязі підозрюваної особи виявлено речовини, які з'явилися внаслідок контакту підозрюваного із заздалегідь ідентифікованими (поміченими) засобами, у першу чергу, грошовими знаками. Відповідно до ст. 241 КПК України, для виявлення слідів кримінального правопорушення на тілі

підозрюваного слідчий проводить освідчення на підставі постанови прокурора. Крім того, згідно зі ст. ст. 208, 234, 236 КПК України, з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення (виявлення предмета неправомірної вигоди, його упаковки або частин, документів чи інших об'єктів, що мають доказове значення) може бути проведено обшук особи (як при затриманні особи, так і під час обшуку житла чи іншого володіння особи) [3, с.227]

Розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями неможливе без застосування спеціальних знань, а саме залучення судового експерта. Законодавець відводить проведенню експертизи певне місце в структурі КПК, що цілком відповідає пізнавальній сутності слідчої (розшукової) дії: в результаті проведення експертизи відбувається отримання доказів – фактичних даних про обставини кримінального правопорушення, які містяться у висновку експерта.

Ми погоджуємося з науковцями, що стверджують, що проведення експертизи – це специфічна слідча (розшукова) дія, оскільки суб'єктом безпосереднього отримання фактичних даних про обставини, пов'язані з подією правопорушення, виступає не слідчий чи прокурор, а інший суб'єкт, залучений до проведення експертизи. Висновки експертів є процесуальним джерелом доказів, а, відповідно, фактичні дані, викладені в ньому, – доказами [4, с. 1044].

Під час анкетування детективів НАБУ та вивчення і аналізу судових вироків встановлено, що орієнтовно 90% звернень для проведення експертизи – це звернення до експертних служб МВС України (ДНДЕКЦ МВС України; Київський НДЕКЦ МВС України) та СБУ України (Український науково-дослідний інститут спеціальної техніки та судових експертиз СБУ України), науково-дослідні установи судових експертиз Міністерства юстиції України (Київський науково-дослідний інститут судових експертиз, Національний науковий центр «Інститут судових експертиз ім. Засл. Проф. М. С. Бокаріуса»), а також Львівська обласна клінічна психіатрична лікарня (40%), Київська обласна клінічна психіатрична лікарня (60%).

Згідно з результатами вивчення кримінальних проваджень, аналізу судових рішень, проведених наукових досліджень під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями найбільш поширеними експертизами є: судова криміналістична експертиза аудіо-,

відеоматеріалів; судова експертиза документів; судова портретна експертиза; судова почеркознавча експертиза; судова комп'ютерно-технічна експертиза); судова дактилоскопічна експертиза; психологічна експертиза; судова лінгвістична (семантико-текстуальна) експертиза. Перелічені види експертиз вирішують ідентифікаційні та діагностичні завдання, а саме: встановлення виконавця рукописного тексту (підписів) у документі на паперових носіях; належність слідів рук конкретним особам, що залишені на предметах неправомірної вигоди; тотожність зразків голосу людини з голосом на фонограмі та інші [5, с. 116-117].

Серед видів НС(Р)Д, які застосовуються під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених судьями, можна виділити наступні: аудіо, відео-контроль особи; зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; зняття інформації з електронних інформаційних мереж; накладення арешту на кореспонденцію; огляд та виїмку кореспонденції та спостереження за особою або місцем; аудіо, відео-контроль місця, проведення контролю за вчиненням злочину. На думку А.В. Шевчишена зазначені негласні слідчі (розшукові) дії спрямовані суто на збирання доказів [6, с. 441].

Варто погодитись з думкою Є.В. Чуйко, який зазначає, що основне призначення негласних слідчих (розшукових) дій – отримання у кримінальному провадженні інформації про посткримінальні події, здобутої із використанням негласних сил і засобів, що належать до сфери оперативно-розшукової діяльності. Це є характерною особливістю, яка відрізняє НС(Р)Д від гласних слідчих (розшукових), а також те, що відомості про факти і методи їх проведення не підлягають розголошенню за винятком випадків, передбачених КПК України (ч. 1 ст. 246). Тим самим для правоохоронних органів створюються сприятливі умови для викриття організованої і ретельно прихованої злочинної діяльності [7, с. 203].

Ми підтримуємо слушну думку Н.В. Кимлик, що діяльність оперативних підрозділів з перевірки інформації про осіб (судді), що готують чи вчиняють корупційні правопорушення, проводяться ще до початку кримінального провадження, зібрані дані мають основне значення для подальшого ходу розслідування і судового розгляду [8, с. 134].

Доречно також наголосити, що відповідно до ч. 2 ст. 247 КПК України розгляд клопотань про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій щодо суддів у приміщенні судових органів, може здійснюватися слідчим суддею відповідного апеляційного суду поза межами територіальної юрисдикції органу досудового розслідування.

Висновки. Отже, розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених судьями має свою специфіку, що характеризується, на початковому етапі, певним комплексом процесуальних засобів збирання доказів. Проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених судьями залежить від слідчої ситуації, та відповідає меті й завданню безпосередньої процесуальної дії, оцінці повноти її проведення, прийнятті рішення про використання її результатів. На початковому етапі розслідування слідчі (розшукові) дії проводяться у поєднанні з негласними слідчими (розшуковими) діями, і спрямовані на викриття підозрюваної особи (судді) і збирання максимальної кількості доказів.

Вагомим слідчими (розшуковими) та негласними слідчими (розшуковими) діями у розслідуванні вказаних злочинів є обшук, допит, огляд, призначення експертиз, аудіо-, відеоконтроль місця, спостереження за особою, річчю або місцем, контроль за вчиненням злочину (у формі спеціального слідчого експерименту, імітування вчинення злочину).

Список літератури:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 року № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 18.08.2024).
2. Волобуєв А.Ф., Мирошніченко Ю.М., Допит у кримінальному провадженні: досудове розслідування і судовий розгляд. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2025. Серія ПРАВО. Випуск 87: частина 4. С. 50-56. URL:DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.4.7>.
3. Чернявський С.С. Особливості розслідування одержання прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. *Вісник кримінального судопроцесу*, 2015. № 1. С. 223-229.
4. Антонюк П.Є., Сорока І.В., Чупріна О.В.. Проведення експертизи як засіб збирання доказів під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з державним фінансуванням галузі охорони

здоров'я. *Наукові перспективи*. 2024. № 2 (44). С. 1042-1053. URL: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-2\(44\)-1042-1053](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-2(44)-1042-1053).

5. Ціпотан Ю.П. Проведення експертиз під час розслідування корупційних кримінальних правопорушень, вчинених суддями. *Корупційні ризики в Україні: актуальні шляхи їх недопущення та подолання: матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. Науководослідний інститут публічного права. (8 жовтня 2024 р. Львів – Торунь : Liha-Pres). 2024. С. 134-138.

6. Шевчишен А.В. Можливості негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальних провадженнях про корупційні злочини. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*. (Київ, 9 грудня 2016 року). Київ: Національна академія внутрішніх справ. С. 448-441. URL: <https://elar.navs.edu.ua/jspui/handle/123456789/5011>

7. Чуйко Є.В. Негласні слідчі (розшукові) дії під час розслідування розкрадань майна у сфері виконання державних соціальних програм. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2023. Серія ПРАВО. 80 (2). С. 201-206.

8. Кимлик Н.В. Особливості проведення слідчих дій під час розслідування корупційних злочинів. *Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право)*. 2013. 4(63). С. 132-137.

Tsipotan Yu.P. SOME ORGANIZATIONAL AND TACTICAL PRINCIPLES OF CONDUCTING CERTAIN INVESTIGATIVE (DETECTIVE) AND COVERT INVESTIGATIVE (DETECTIVE) ACTIONS IN THE INVESTIGATION OF CRIMINAL CORRUPTION OFFENSES COMMITTED BY JUDGES

The article examines the procedural and tactical features of the organization and tactics of investigative (detective) and covert investigative (detective) actions during the investigation of criminal corruption offenses committed by judges. It is argued that the public danger of such criminal corruption offenses is significant, since as a result of their commission, the authority of the judiciary as a whole is undermined. It is determined that the main means of gathering evidence in the investigated proceedings are investigative (search) actions, which provide the most evidentiary information which forms the basis for a notice of suspicion. It is noted that the conduct of investigative (detective) actions largely depends on the situation which develops during the investigation of an offense. The author identifies the stages of the process of investigation of criminal corruption offenses committed by judges. It is determined that investigative (detective) actions are the most effective and efficient at the initial stage of investigation of this category of crimes. The author also identifies the range of covert investigative (detective) actions which are carried out if there is a need to collect evidence of a corruption offense which cannot be obtained in any other way. Attention is drawn to the complex nature of investigative (detective) and covert investigative (detective) actions during the investigation of criminal corruption offenses committed by judges. The author analyzes the specifics of inspection, search, interrogation, and examination during the investigation of criminal corruption offenses committed by judges. Typical objects of inspection and search are presented. The author defines a typical set of forensic examinations which are appointed in the course of investigation of corruption criminal offenses committed by judges and emphasizes the tasks of forensic examinations in criminal proceedings under this type of crime. The author outlines the types of typical covert investigative (detective) actions during the investigation of criminal corruption offenses committed by judges and specifies the peculiarities of their conduct.

Key words: unlawful benefit, investigative (detective) actions, covert investigative (detective) actions, investigation of corruption offences, judge.